

собою своєрідну дискусійну платформу для молодих людей у віці від 16-ти до 22-х років. Парламент складається з 32-х національних об'єднань і організацій, в яких тисячі молодих людей працюють на громадських засадах. Основна мета Парламенту – залучення молоді в процес європейської інтеграції та підтримка інтересів молоді на міжнародному рівні [5].

Розвиток молодіжного парламентаризму є сьогодні найважливішим напрямком діяльності більшості європейських держав-членів ЄС. Незважаючи на те, що фактично мова йде більшою мірою про гру в політику, ніж про реальну законотворчу діяльність, проте, даний механізм політичної соціалізації молоді має досить високий виховний потенціал [6].

Література.

1. Співпраця Ради Європи та Європейської комісії // Сайт Ради Європи [Електронний ресурс]. – Council of Europe – Режим доступу: www.youth-partnership.net.

2. Council of European Union European Youth Pact, 6609/1/05 REV 1, Brussels, 2001 [Електронний ресурс]. // European Youth Pact . – Режим доступу: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/ALL/?uri=celex:52005DC0206>.

3. Matthews H. Citizenship, youth councils, and young people's participation // Journal of Youth Studies. 2001. Vol. 4, no. 3. 299–318 P.

4. Орленко М. В. Теоретичний аналіз визначення політичної участі молодіжних організацій України / М. Орленко // Наукові праці : науковометодичний журнал. Серія «Політологія». – Вип. 248. Т. 260. – Миколаїв : Видво ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. – С. 26–31.

5. Hänninen S., Karjalainen S. and Lahti T. (editors) The Other Knowledge[in Finnish], Stakes, Helsinki, 2006 [Електронний ресурс]. // Hänninen S., Karjalainen S. and Lahti T. – Режим доступу: https://www.pedocs.de/volltexte/2009/1028/pdf/Siurala_A_European_Diskurs_2007_4_D.pdf.

6. EU Youth Report 2012. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2012. – 284 p.

Науковий керівник
канд. іст. наук, проф. О.В. Воронянський

Малініна Є.
Державний біотехнологічний університет
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Сьогодні теоретичне та практичне поле професійної психології відрізняється множинністю, що дозволяє стверджувати, з одного боку, про її глибинний тезаурус, з другого боку – про великі успіхи останньої. Особистість унікальна за своєю складністю і багатогранністю, через це у різних авторів ми можемо знайти різні теоретичні моделі, що описують особистість. Тому, дана проблема залишається недостатньо вивчена щодо встановлення єдиної типології особистості, незважаючи на існуючу літератури на цю тематику [2].

Слід підкреслити, що не існує єдиної теорії особистості. Водночас множинність уявлень про особистість у психологічних школах ще не означає, що ми маємо справу з різними особистостями. Наприклад, психоаналіз – це метод, з якого розпочинається історія психотерапії. Суть психоаналізу полягає у лікуванні розмовою: клієнт говорить про всі думки, почуття та асоціації. У процесі цих розмов формується новий досвід, який допомагає змінити життя.

У гештальт-терапії зосереджуються на емоціях і переживаннях. За концепцією цього методу, вони – ідеальний індикатор нашого справжнього ставлення до ситуації або людини. Представники гештальтпсихології вважали, що предметом даної науки є дослідження психіки, аналізу всіх пізнавальних процесів, динаміки і структури розвитку особистості. Психологічні напрями лише в чомусь відповідають реальності, але не більше того.

Варто зазначити, що типологія особистості не настільки ефективна, оскільки, вона не може вмістити всі можливі типи особистості, адже кожна людина – індивідуальність. Більшість психологів під психотипом людини, розуміють вияви поведінки, темперамент та інші індивідуально типологічні особливості особистості та спробу узагальнити особистість. Так, Аристотель запропонував фігури людей, як-от персоналіст, процесор, філософ, предметник, хронолог, намісник, звернувши увагу на поведінку людей.

Найбільш знаменита типологія запропонована Гіппократом. Саме у нього була перша вдала спроба описати психотипи людей та вивести на основі «портретів» певні прогнози щодо їх поведінки / темпераменту: сангвінік, холерик; флегматик; меланхолік. Російський дослідник І. Павлов до цих чотирьох типів запропонував долучити ще три спеціальні типи: художній, розумовий, змішаний.

У Аркадія Егідеса зведено до восьми психотипів: параноїяльний, гіпертимний, істероїдний, шизоїдний та епілептоїдний, сензитив, психастеноїд та циклоїд. Цією типологією іноді користується профайлінг. Профайлінг – це напрям науки, котрий є психодіагностикою для тих, хто хоче навчитися більше розуміти співрозмовника. Інакше кажучи, цей напрям вчить як можна ефективно «зчитувати» людей відразу, тобто до того як людина почала з вами розмову. На нашу думку, за допомогою профайлінгу можна розібратися як у психотипах, так і знати тисячу характеристик людини, з якою ми спілкуємося.

Профайлінг – це метод складання психологічного портрета людини, який дає можливість визначати як стратегії поведінки в житті, на роботі тощо, так і поведінку особи в стресових ситуаціях. Цей метод торкається як сфери роботи, здоров'я, сімейне життя, фінансову (як буде заробляти і витратити гроші) і навіть цілі в соціумі.

Варто підкреслити, що профайлінг вивчає стратегії брехні і метапрограми. Так, в США та в країнах Європи в криміналістичній практиці правоохоронні органи практично завжди виконують процесуальні дії з використанням знань профайлінгу, через те що, злочинець не може контролювати свою поведінку. На жаль, в Україні ми маємо одиничні випадки використання профайлінгу.

Здійснити профайлінг можна в трьох аспектах спілкування: вербальному – за допомогою слів; вокальному – за допомогою голосу, темпу мови, тону; фізичному – за допомогою мови жестів і рухів тіла (погляд в очі, міміка, положення тіла, рук) [1, с. 329]. Варто підкреслити, що застосування психотерапевтичними та характерологічними знаннями разом з методів профайлінга на практиці дають дуже високі результати.

На мою думку, профайлінг може стати універсальним і ефективним підходом для вивчення психотипів в сучасній психології, тому що, саме цей метод комплексно поєднує такі важливі сфери життя людини як здоров'я, кар'єра, фінанси, відносини і духовний та особистісне зростання тощо.

Отже, можемо зробити висновок про те, що за психологією майбутнє і саме профайлінг може допомогти розуміти краще одне одного. Такий напрям як типологія особистості існує як множинність психологічних шкіл і є певним підґрунтям, на підставі якого профайлінг надає нові можливості для безпосередньої практичної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Корольов В. Застосування профайлінгу на державному кордоні України. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 3. С. 327–330.
2. Моїсєєва Н.І., Омельченко Г.Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. *STUDIA SLOBOZHANICA*. С. 104–109

Науковий керівник
к.філос.н., доцент Пилипенко С.Г.

Малініна К. Р.

Державний біотехнологічний університет

ПРОБЛЕМИ ЄВРОСКЕПТИЦИЗМУ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ ЄС

Сьогодні експерти активно обговорюють можливі сценарії щодо виходу Великої Британії з ЄС. Важливо констатувати той факт, що для офіційного Лондона характерне таке поняття як «євроскептицизм», відтак, на наш погляд, доцільно вдатись до етимології цього феномену. Важливо сказати, що з кожним роком євроскептицизм стає все більш проблемним питанням для ЄС, адже цей рух набирає все більше обертів і швидко розповсюджується і стає небезпечним для існування організації.

«Євроскептицизм» як термін вперше введено у науковий обіг у виданні «The Times» в середині 80-х рр. ХХ ст.» в якому фіксується інформація про те, що витoki євроскептицизму слід шукати в позиції Британії щодо домінування німецько-французького лідерств [1, с. 339].

Більшість зарубіжних науковців, такі, як-от: Агнес Олександр-Коллье, Чарльз Грант, Ентоні Фостер проаналізувавши економічні, політичні, географічні, соціальні та культурні фактори вважають, що євроскептицизм з'явився у 1980-х і цей феномен є абсолютно «англійським», обумовлений